

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Megjelen minden hétfőn délből, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Egyes szám ára 4 kr.

Híróköltsége 2 kr.

Felolvasó szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY

Szerkesztőség:

Dr. Csillag Károly ügyvédi irodája Kasziny-utca.

Telefonszám 119.

Kiadóhivatal:

Kasziny-utca Vojnich-palotában

Telefonszám 42.

Nyitvatartás körül 20 krajcár

A király.

A nemzet jobbérzestű fia dobogó szívvel lesik a legalkotmányosabb uralkodó döntését, az ő igazságszeretetében és bölcsességében bízik minden politikai faktor, hogy a zürzavaros állapotokból a csüggesztő bizonytalanságból kibontakozhassunk.

Érthető elfogódással fordul nemzetünk Bécs felé, a hova a miniszterek valóságos bucsujárást tartanak a király színe elé. Az alkotmányos érületnek, az uralkodó bölcseségnek és tapintatnak minő rendkívüli felcsigázása kívánatos ahhoz, hogy ez a nemzetünkre és hazánk boldogulására irányadó kérdés helyesen, a közvélemény megnyugtatására, a háborgó elemek lecsillapítására megoldassék.

A király álláspontjából két momentum bontakozik ki a legkiemelkedőbbben; az egyik az, hogy a korona föltétlen garanciát kíván az Ausztriával való kiegyezés keresztülvitelére; a másik az, hogy a parlamenti válság elfojtására

nélkülözhetlennek tartja a házszabályok módosítását.

A korona tehát pártatlansága magaslátán és államszabályszerű élelműségével úgy fogja fel a helyzetet, hogy Magyarországon lehetővé kell tenni az ellenzék féktelen magatartása által nemcsak veszélyeztetett, de egyenesen a nevetségesség niveaujára süllyesztett parlamenti tanácskozást, és ha ez biztosítva lesz, akkor eldönteni az osztrák-magyar monarchia legfőbb közös kérdését, a kiegyezést és keresztülvinni a békét az alkotmányos garanciák és a két parlament nyugodt, öntudatos közreműködésével.

A király döntésében fekszik a nyomasztó helyzet sanálásának sulypontja és csak alattvalói hódolattal és bámulattal adózhatunk Magyarország koronás királyának, aki a személyes érdekeket háttérbe szorítja, kormány és ellenzék feltételeit mellékeseknek deklarálja és nagyhatalmu állásának tekintélyével és sulyával, de másrészt a meghasonlott kedélyek kiengesztelésé-

vel minden törekvését a helyzet tisztázására, a tömeges nehézségek elhárítására irányozza.

A királynak ezen magasztos álláspontja előtt meg kell hajolnia mindenkinek; itt nem kérdés többé, megy-e vagy marad-e Bánffy és ha megy, ki lép helyébe: tisztán az ország sorsa érdekelhet minden hazafit és az ország sorsa, a nemzet jövője eltapos minden egyéni hiúságot, érzékenységet, minden megrendszabályozási vágyat s csupán egy célnak kell lebegnie mindazok szemei előtt, kik a nemzet sorsát irányozni hivatnak: bölcs mérséklettel megtalálni a kibontakozás ösvényét és visszavezetni a letéritett nemzetet a békés haladás és boldogulás útjára.

A korona tanácsosai bizonyára át vannak hatva ezektől az eszméktől és vezérelvektől és ha a hazafias érület lobogó szövetségével kezükben járulnak a király színe elé, ha félreteszik és elfeledik azt a tömérdek bosszúságot és kellemetlenséget, melyet az ellenzék

TÁRCSA.

„Lázban.”

A „Bácskai Hírlap” eredeti tárcája.

Írta: H. G.

Ott feküdt lázban gyótródó testével magányos szobájában, Senkije sem volt. Olyan nagyon elhagyatva érezte magát. Kinos fájdalomában idegesen hánykolódott, majd a láztól kimerítve tehetetlenül dőlt párnáira.

Nedves fényben csillogó szemeit fáradtan jártatta körül, mikor tekintete egy, az asztalon heverő báli meghívón akadt meg.

Ajkán olyan fájdalmas mosoly jelent meg melyet egyszerre szomorú lehangoltság követett. Báli meghívó neki, a kit már két hónapja halálos kór sorvaszt. Báli meghívó annak, akiről már megfeledezhetett mindenki, talán tévedés, vagy valakinek rossz tréfája ez.

Becsongette az inast és elkérte a meghívót. Finom gyöngybetűs írás, milyet csak nő írhatott. Nő küldte volna? de ki? És elkezdett emlékeiben keresgélni. Az írás olyan ismerős neki, mintha e kéz a czímen kívül mást is írt volna hozzá. Igen, már tudja, hiszen nem is olyan régen e kezét övében tartá és szeliden, szerelmesen tekintett szemeibe. Nem is olyan régen, csak pár hónapja és mégis egész örökkévalóság.

Azóta három hónap mult el és ő évtize-

dekkel öregedett. Megvénült. Daliás alakja összeroskadt és az egykor erős férfi láztól és szenvedésektől meggyótrótn napról napra sorvad.

Három hónap és ő nem felejtette volna? Boldog mosoly játszadozott ajkain és szemei megteltek könnyekkel. Boldog és mégis szomorú volt a visszaemlékezés.

Nézte, nézte a gyöngybetűket és oly édes gyönyörűséget érzett, mintha közel hozzá, mellette lett volna. Ott látta maga mellett sugar alakját, érezte lehelletét.

Majd meg hallani vélte a tánczó könnyed dallamos zenéjét, érezte mint simul hozzá, mint szorítja magához milderősebben és röplünek szédítő gyorsasággal a sima parketten. Aztán elsötétült minden. Fekete komor képeket látott. Dideregve huzta összebb a takarót. Majd egészen szemére huzta, hogy ne lásson semmit. De azért látott, látott és szenvedett.

Más karjain látta, érezte fagyos tekintetét melyet rávet és tolokodásnak nevez. Látta mily szerelmesen tekint tánczosára, ki elbizakodott gunyos mosolylyal hallgatja szavait.

Kétségbeesetten közdött e látvánnyal de nem tudott szabadulni tőle. Nem tudta kitörülni képzeletéből az odafurakodott képeket.

Ott vergődött tehetetlenül, míg végre fuldokló zokogás vett rajta erőt és párnáiba temetve arcát sirt, sirt keservesen.

Fogat rohog, fogat után. Selyem és bársonyba öltözött hölgyek szállnak ki belőlük és sietnek föl a lépcsőkön, frakkos udvarlók egész seregétől kísérve.

Fenn a csillogó teremben illatos légkörben olyan szenvedélyesen szól a zene és olyan boldogok az emberek.

Ott van ő is és csak a jelennek élve olyan boldognak érzi magát. Hiszen nem kell félnie, tánczos van elég és mind olyan jókedvű.

És kihallatszik az éj sötétjébe a vig kurjantás „sohse halunk meg.”

Sötét hideg ez éj, zajtalan, elhagyatottak az utcák. A falhoz húzóda egy fekete alak surran végig a járdán, köpenyét fázósan huzta össze és siet mintha üldözne valaki. Vékony lakcipője nem csinál zajt még akkor sem, mikor roskadozó léptekkel hálád föl a bálteremhez vezető lépcsőkön.

Fölér, megáll az ajtóban körüljártatja tekintetét egyszerre szívéhez káp és életlenül esik össze.

Rémülten futnak hozzá a közel állók és meghatottan vizik ki egy szomszédos szobába, kezében görcsösen szorongatja a báli meghívót, melyre olyan finom gyöngybetűs betűkkel a milyent csak egy női kéz írhat, van ráirva a név.

méltatlan magatartása, czéltévesztett személyes élti támadásai okoztak: akkor a kibontakozás csak napok, talán órák kérdése, és Magyarországon a rég óhajtott rend és béke helyreáll, a háborgó kedélyek megnyugosznak és az „exlex” állapot elszomorító jelenségeit ismét a törvények erőteljes uralma váltja fel.

A villongó pártok épen az ex-lex állapot romboló hatása alatt vérszemelt kaptak és olyan törekvésekkel, olyan követelésekkel állanak elő, melyeket a kormányzat rendes medrében maguk is nemcsak merésznek, de egyenesen képteleneknek tartanak. Nincs szükség arra, hogy bármelyik párt is az elvi concessiók terére lépjen, de válságos időkben, zavaros körülmények közepette áldozatokat kell hoznia minden politikai factornak, úgy miként viharban a hajóskapitány kell, hogy feláldozza erőiből azokat, amiket legkönnyebben nélkülözhet, és csak a végszükségben dobja ki azt, a mitől nehez szívvél kell megválni.

A leglényegesebb az, hogy a nemzet törvény által biztosított jogaiból egy szemernyit se veszítsen el, és a kibontakozásnak megállapítandó elvei és feltételei meg ne csorbítsák a nemzet alkotmányos jogait, mert abban a pillanatban, melyben az intéző körök erre a térre lépnek, nem békét teremtenek, hanem megrendítik, lejtőre juttatják a nemzet létalapját.

Legyen tehát a Felső bölcs elhatározása szerint, az ő kezébe van letéve hazánk sorsa; hisszük és e hitünkben megerősít a királynak kipróbált alkotmányos érzülete, hogy a döntés meghozza nemzetünknek a békét és boldogságot.

A n.

Szinügyi mizériák.

Tehát kirják a pályázatot. Meg is fog majd jelenni a Színészeti közlönyben, hogy a szinigazgatók megtudják, hogy Szabadka város színháza még a jövő évadra nincs kiadva senkinek — Pesti Iháznak sem, a kinek — tudvalevőleg — pályázat nélkül egyhangulag odaadták. Pályázat nélkül adták oda, mert működésével megváltak elégedve néhány hét előtt, odaadták pályázat nélkül, mert néhány hét előtt még változatos volt a repertoár, az előadásokkal is megváltak elégedve.

Tegnapelőtt a bőjti szelek fujtak. Ezek a mult heti szinügyi bizottság véleményét megváltoztatták és lefujtak ők meg Pestinek.

„Nem adjuk neki oda a színházat, kirjuk a pályázatot!”

Hát hiszen nem törődünk mi azzal ha kirják a pályázatot egy-két hóval ezelőtt.

De uraim! A jövő évadra már Pestié a színház. Nem emlékeznek a minapi határozatokra?

És nem emlékeznek arra, hogy Pesti szerződött a jövőre egy primadonnát havi 600

frt gázsival, egy drámai szendét 140 frt, egy naivát 100 frt, egy hősszerelmest 120 frt havi gázsival — és nem emlékszenek arra, hogy már eddigelé 4000 frtot tesz ki a jövő évre ide szerződött tagok havi gázsija?

Nem emlékszenek az urak arra, hogy a vidéki nagyobb városok színházai már mind ki vannak adva?

És nem emlékszenek arra, hogy 4000 frtos társulatot nem igen lehet megélni Kukuljinyban, ha nappal zabot hegyeznek is?

Nagyon rosszul gondolkodtak ott fent a zöld asztalnál tisztelt uraim és még rosszabbul határoztak, mikor... visszakérték a babaruhájukat.

Hogy a társulattal nincsenek megelégedve? Abban igazuk van. Hogy az előadások gyatrak — az tény.

De tisztelt uraim ennek nem az igazgató az oka, vagy csak kis részben ő.

Ha egyik szereplő színész megtudja tanulni szerepét, mért nem képes erre a másik és harmadik meg a tizedik?

Hogy a baritonistában csalódott, hogy a tragikája, — a ki pedig igazán tehetség — — bucsu nélkül távozott a társulattól, hogy Molnár László a mi közönségünknek nem tetszik, hogy — de nem folytatom, pedig még mondhatnék néhány ilyen hogyot — az bizony nem a director vétké.

Őt csak azért okoljuk, hogy a rendezés, a szerepkiosztás nem szerencsés. És én azt hiszem, hogy az is egyik nagy hiba, hogy egy ember rendezi úgy az operette, mint a dráma és népszínműveket. Ez egy embernek sok nagyon sok.

Hogy csonka a társulat az is tény. De uraim!

Már az ötödik bérletben vagyunk. Honnan vegyen most bonvivant, honnan jó baritonstát?

De hát nem voltak meg ezek a hibák akkor is, mikor odaadták Pestinek pályázat nélkül a színházat?

Meg aztán kérem nem az idei szezonról határoztak! Az egyszeri suszter előre megverte az inasát, mert — hátha eltöri a kantát.

Az egyszeri suszternek talán igaza volt — de nekünk nincs igazunk.

Még aztán ki fog most ide jönni? Melyik igazgató fog pályázni? Hisz a valamire való társulattal bíró direktoroknak meg van már jövő évre a színházuk?

És még egyet uraim! Önök nem adják ki a subventiót a mostani directornak. Hát azt tudják-e, hogy ezt a subventiót a mit Önök ki nem adnak — Pesti már visszafizette a városnak? Talán kamatostul.

Mert kérem a városi tűzoltóknak, a városi ácsnak, a városi rendőrség és még egyéb városinak havonta többet fizet 500 frtnál. Ez hat hó alatt 3000 frt! És mi csak 2000 frt subventiót adunk — vagy jobban mondvá akarunk ki nem adni.

Bevezetünk a villany világitást. Elhiszik-e Önök uraim, hogy a villany világitás hat hó alatt majd 4000 frtba kerül a directornak — és mi csak 2000 frt subventiót akarunk ki nem adni.

Hát azt tudják e uraim, hogy az ország egy színházában sem fog egy el annyi potya és félig potya jegy mint nálunk?

Visszakérődzöm azt a már annyiszor mondott dolgot, hogy mi az ország harmadik városa vagyunk és ilyen társulattal is bele kell

bukni az igazgatónak, mert nem adunk neki hozzánk illő subventiót, de inkább megfizetjük a város által már egyszer megfizetett embereket és fizettetünk a directorral 4000 frtot a világitásért.

Szivleljék meg uraim ezeket a dolgokat és hassanak oda, hogy jövőre valamire való társulatunk legyen.

Higgyék el csak Önöktől függ!

o.

Különfélék.

— Városi közgyűlés. F. hó 21-én tartja törvényhatósági bizottságunk ez évben első közgyűlését. A tárgysorozat következő: 1. Polgármester jelentése a közigazgatás m. évi deczember havi állapotáról. 2. Belügyministeri leirat Jandek Máttyás volt főveléltárnok tetségfolyamodására hozott közgyűlési határozatra. 3. Belügyministeri körrendelet a fogasztási illeték szedése tárgyában. 4. Belügyministeri leirat Hügyecz István kérvényére fizetési haladék engedélyezése tárgyában. 5. Földmívelésügyi miniszteri leirat emléktájk ültetése tárgyában. 6. Földmívelésügyi miniszteri körrendelet a „Budapesten” létesített gyapjú mosó intézet felállítására vonatkozólag. 7. Földmívelésügyi miniszteri magas leirat fásítási szabályrendelet készítése tárgyában. 8. A magyar kir. központi statisztikai hivatal leirata melylyel a ki és bevándorlási statisztikai adagyűjtési kérdőíveit megküldi. 9. Népnevelési bizottság megalakítása. 10. Gazdasági bizottság megalakítása. 11. Építkezésügyi bizottság megalakítása. 12. Számvizsgáló bizottság megalakítása. 13. Vallás- és közkutatásügyi bizottság megalakítása. 14. Szegényügyi bizottság megalakítása. 15. Nyugdíjügyi bizottság megalakítása. 16. Egészségügyi bizottság megalakítása. 17. Palicsi bizottság megalakítása. 18. Kórházi bizottság megalakítása. 19. Földmívelési iskolai bizottság megalakítása. 20. Peronospora elleni védekezést ellenőrző bizottság megalakítása. 21. Bor ellenőrző bizottság megalakítása. 22. Biráló választmány megalakítása. 23. Tanács javaslata Schneider Mihály által elfoglalt terület megváltására. 24. Tanács javaslata Malagurszki Lukács által elfoglalt terület megváltására. 25. Tanács javaslata a Szt. Teréz plébánia kerítés falának kisajátítására. 26. Tanács javaslata az ág. evang. egyház által elfoglalt terület átengedésére. 27. Tanács javaslata Jessenovits Miklós által elfoglalt terület megváltására. 28. Tanács javaslata a Szados Jánosól elfoglalt területre nézve. 29. Tanács javaslata Mamusich Ágostontól elfoglalt terület megváltására. 30. Tanács javaslata Gabrits Miklóstól elfoglalt terület megváltására. 31. Tanács javaslata a IV. és V. körü ovodák telkének megvétele iránt. 32. Tanács javaslata a Szekenderjárás homokföldök örökáron leendő eladására vonatkozólag. 33. Tanács javaslata a Csikeriai földkre vonatkozólag. 34. Tanács javaslata a Hajdujárás vadászterület bérbeadására tartott árverés jóváhagyása iránt. 35. Tanács javaslata a Tavankuti 16. és 17. számú parcellák haszonbérbeadására tartott árverések eredménytelensége tárgyában. 36. Tanács javaslata a VI. körben létesítendő ovoda telkének megvásárlása tárgyában. 37. Tanács javaslata az iparos munkák egy részére tartott árlejtés jóváhagyása iránt. 38. Tanács javaslata a temető rendezésére vonatkozólag. 39. Tanács javaslata a Mihály és Petőfi utca szabályozási vonalának módosítása tárgyában. 40. Egy I-60

oszl. pénzlári tisztii állás betöltése. 41. Egy számtisztii állás betöltése. 42. Egy számvizsgálói állás betöltése. 43. Egy segéd adóosztii állás betöltése. 44. Két végrehajló állás betöltése. 45. Két I-só oszl. irnoki és esetleg két II-od oszl. irnoki állás betöltése. 46. Tanács javaslata a Nagy Mihálytól bérelt oroda helyiség bérletének lejárata tárgyában. 47. Tanács javaslata Müller Ede felebbezése ügyében köveztvám visszatérítése iránt. 48. Tanács javaslata tüzkárosult özv. Tromler Andrásné segélyezése ügyében. 49. Tanács javaslata tüzkárosult Jancsics István segélyezése ügyében. 50. Tanács javaslata Kolonits Károly és társai birtokváltozási illeték leírása tárgyában. 51. Tanács javaslata Ruszki Mladen terhére előírt birtokváltozási díj leírása tárgyában. 52. Tanács javaslata az árvaszéki levéltár rendezésére díjok kirendelése iránt. 53. Herzel Lajos kérvénye Lajos nevű fia egyetemi halgató részére segély iránt. 54. Tanács javaslata az iskola rend védelme tárgyában. 55. Tanács javaslata az elemi iskola épületek pótfelülvizsgálata és végátvétele tárgyában. 56. Dornstädter József városi állatorvos oklevélének meghirdetése. A még beérkezendők s a főjegyzői hivatalban megtekinthető tárgyak.

— **Halálozás.** Herr Mór Ó-Kanisán f. hó 15-én életének 79-ik évében elhunyt. Földi maradványait f. hó 16-án helyezték örök nyugalomra.

— **Elfogott lótolvajok.** Veszedelmes két gazember került ma hurokra Kolompár János és Vajkár István személyében. Körülbelül egy év óta már, hogy alig mulik hét hogy a bák-kai különösen pedig a Baja környékbeli gazdák istállójából hol egy ló hol egy tehén né hiányzott volna. A csendőrség hiába kutatót a veszedelmes tolvajok után, míg ma sikerült a bikityi csendőröknek a két lóköltőt elfogni, ép midőn egy lopott lovon akartak tudni. A két cigány nem egész év alatt harminczöt lovat és tíz ennyolcz tehénet lopott. Kolompár ezen lopásokat mind beismeri, de Vajkár minden terhére rótt bűncselekményt konokul tagad. Érdekes, hogy elfogatásuk alkalmával Kolompáron öt nyárló kabát és három nadrág volt. Ez mind saját beismerése szerint lopott jószág, Vajkár a lólopáson kívül a hamis pénz terjesztésével is foglalkozott.

— **Sajtószabadság revolverrel.** Abból az incidensből kifolyólag, amely Mácskovits Titusz és Hirth Lipót között felmerült s amelyet lapunk utolsó számában közöltünk, Terbe Vincze a Népszava szerkesztője, miután a verés tulajdonképen neki volt szánuva és azért is, mert Mácskovits azt a kijelentést tette, hogy két huszárral a szerkesztőt lekasabolatja, Terbe Vincze bejelentette a főkapitánynál, hogy állandóan revolverrel fog járni s a kir. ügyészségnél is bejelentette, hogy amennyiben ezen ügyből kifolyólag valami támadna, úgy az eset elbírálásánál ezt vegyék figyelembe. Egyuttal beadványt nyújtott be az ezredeshez, amelyben kérdést intézett, hogy mi jögon tette Mácskovits azt a kijelentést, hogy ő huszárokat fog felbérelni és őt összekasabolatja.

— **Öngyilkos honvéd.** Mint Újvidékről értesülünk, az ottani honvédkaszárnyában egy 9-ik századbeli Demmer István nevű — palánkai születésű — közlegény szíven lötte magát. Tettének okául az orvosok elmezavart állapítottak meg.

— **Táncmulatság.** Kis-hegyesről írják, hogy folyó hó 15-én az oitani tűzoltótestület

fényesen sikerült táncmulatságot rendezett. A tűzoltók zenekarukkal bejárták az egész községet, lelkesítve a közönséget. Este pedig Papp János vendégüljében táncmulatság volt, hol is oly nagy számban jelentek meg a vendégek, hogy a terem szűknek bizonyult. A társaság a reggeli órákig együtt maradt és a legjobb hangulatban távozott. A táncmulatságnak szép anyagi sikere is van.

— **Tolvaj ügynök.** B.-Almásról írják: A Schweifert-féle vendéglobben Bács-Almásan tegnapelőtt egy Szolárdi nevű apatini illetőségű gépügynök egy ép azon perczben érkezett ke reskedelmi utazónak igen értékes téfi bundáját ellopván, avval tovább állott. Az utazó később holmiját keresve észrevette, hogy drága bundája lábakat kapott. A csendőrség a tettest a fennnevezett személylyel nemsokára megcsipte és bekísérte a kir. járásbírószághoz. Az ípsze azt mondják, iparszerűleg űzi a bundák és kabátok lopását, de most rajtakapott.

— **Háziszarka.** Friedmann Mór ó-moroviczai kereskedő már régebben észre vette, hogy a kézműárú raktárát rendszeresen dézmálja valaki. A napokban jött csak rá — mikor már állítólag mintegy 5000 frt kára volt — hogy a tolvaj a házában van egyik leghűségesebbnek hitt segédje, aki az árukat valami Nagy Lajos nevű szabó mesternek adogatta el potom áron. Belekeverték azonkívül a dologba mintegy 30—40 jobbmódú földes gazdát, akik állítólag szintén nagyobb mennyiségű árukat vettek potom áron. A legérdekesebb a dologban az, hogy a tolvaj segéd maga árulta el magát, ugyanis a napokban rosszul lett és lázas állapotában kibeszélte az egész manipulációt. A főbb czinkosokat a csendőrség letartóztatta.

— **Szökevény katona.** Preslik Pál a cs. és kir. 70 gyalogezred közkatona a hó 9-én eltávozott állomás helyéről Péterváradról s azóta nem tért oda vissza. Preslik már 3 ad izben szökött meg csapalfestéstől s már e miatt 8 havi börtönt is volt kénytelen kiállani, ami azonban úgy látszik nem tette a katonaságot előtte kedveltebbé. A szökevény körözése illető helyről elrendeltetett.

— **Tűz.** Tegnap délelőtt a volt Hungária szállodában kéménytűz volt. A megjelent tűzoltók a tüzet csakhamar lokalizálták.

— **Véletlen szerencsétlenség.** Marticskó István helybeli lakatossegéd tegnapelőtt, amikor revolverét tisztogatta, nem tudván azt, hogy meg van töltve, egyszerre csak a pisztoly elsült és a golyó Turi Lajos lakatos inasnyakát meghorzosolta. Az inasnak komolyabb baja nem történt.

Az ál trónörökös.

A »Bácskai Hirlap« tudósítójától.

Boldog emlékü Rudolf trónörökösről még most is az a vélemény uralkodik az alsóbb néposztályban, hogy nem halt meg hanem bujdosik. Az embereknek ezt a hiszékenységet aztán egyes kalandorok ki is aknázzák, mint a hogy a napokban Petrovosszellón cselekedték meg. Folyó hó 9-én este ugyanis Nagy Antal petrovosszellói lakóshoz egy magas, karcsu szöke fiatal ember állított be, meglehetősen rongyos öltözetben s a gazdától éjjeli szállást kért. A gazda a vékony ruházatu embert vándorlónak nézte, megsajnálta és megengedte, hogy az éjjelt házában töltsse. A vándor, kitől a házigazda utazási célját, meg a kiletét tudakolta, nagyon titokzatos feleleteket adott, míg végre megsugta a gazdának titoktartás fejében, hogy ő tulajdon-

képen Rudolf trónörökös, kit az apja bujdosásra kényszerített azért, mert Rótschildnek a fiát agyonlőtte. Hogy szavának nagyobb hitelt nyerjen, egy zacskóra való ezüst forintost vett elő, mi a derekára volt kötözve s abból egy forintot a háziasszonynak adott azzal a kéréssel, hogy készítsen neki rajta vacsorát. A házigazdát pedig arra kérte, hogy egy másik forrintért hozzon bort a korcsmából. A házigazda, kit a sok ezüst forint elkábitott kijelentette, hogy van neki saját bora, jobb mint a mit a korcsmában mérnek majd csak abból kínálja meg a vendéget. Hozott is fel rögtön egy kancsóra való, a mi a vendégnek teljesen megnyerte tetszését. Vacsora végeztével még sokáig fenn maradt tak s a jó bór mellett a vendég sok viszontagságos kalandját beszélte el. Többek közt felmutatott egy irást is, a melynek alapján az ország bármely adóhivatala köteles neki pénzt adni.

Másnap reggel az előkelő vendég arra kérte a házigazdát, hogy vegyen neki valami jó léli ruhát, meg cipőt, de ezeket ő maga hozza a házhoz, mert nem akarja, hogy a házbejelen más is lássa őt. A gazda eleget tévén a vendég kívánságának, megvásárolta az új ruhát cipőstül, mi egyebestül együtt összesen 60 forintot. Mig a gazda a ruha után járt, a háziasszony az ebéde. akart kitenni magáért sikerült is neki, mert a vendégnek az ebéd nagyon izlett, ugyannyira, hogy nagy meglepédesében ebéd után a pénzzacsokból, melyet a gazdától visszakért, nyolcvan darab ezüst forintost olvasott le a gazda kezébe a ruházatért és a nagyszerű ellátásért. A gazda örömeiben még a kocsiját is felajánlotta vendégének, hogy a legközelebbi községbe viszi rajta. A vendég el is fogadta az ajánlatot s ebéd után utra kelt. Mielőtt azonban eltávozott volna, megígérte a gazdának, hogy ha ő valamikor a trónra jut hát nagyon gazdag emberé teszi.

De alig hajtottak ki a községből, a mikor a kocsis azzal az izennel szaladt vissza a gazdája portájára, hogy az ur a falu végén várja őt a kocsival s azt izente, hogy az itt hagyott ócska ruhát pakolják össze és a kocsis vigye utána. A ruhát csakhamar összecsomagolták, de mire a kocsis visszatért vele, már akkor se urnak, se kocsi és lónak hire se hamva new volt, mert mlatt az ur a kocsi-sal hazajött, a lovakkal elhajtott. A gazda erre rögtön a község házára ment s elvitte magával a kapott pénzt is. A község házában aztán hatóságilag megállapították, hogy a pénz egytől egyig hamis. A rendőrség most keresi a furfangos csalót.

SZÍNHÁZ.

Kék asszony.

Január 14.

A mult saisonban Varneynek ez a finom pikantériával teli gyógyfürő zenéjű operetteje, nálunk nagy sikert aratott. A főbb szereplők: Ledofszki, Sugár, Mihályi és Ferenczi néhány igazán élvezetes estét szereztek a közönségnek. Az idén úgy általánosságban ha lán meg is voltunk elégedve az előadással, részleteiben sok kívánni vatót hagyott fenn. Első sorban sajnos kell constatalnunk azt a tényt, hogy J u h á s z I l o n a primadonnánk, ki a czimszerepet játszotta — ma még hangjánál sem volt. Prózája élvezhetetlen, majdnem kínos hadarás.

Igy aztán persze játékaról inkább ne is

szólunk. Úgy elejtette ezt a szép szerepet, hogy még egy kezdőtől is többet kívánunk. Lomniczi csendőrkapitánya meg olyan langyos, olyan immel ámmal volt elének ál-litva, hogy nem tudtuk kin bosszankodjunk jobban. rajta-e vagy a partnerén.

Gábos (Teréz), Mihályi (Piere) és Ferenczi (Dela Hoguette) azonban feltétlenül dicséretet érdemelnek Örömmel tapasztaljuk, hogy Gábos játéka napról-napra erősödik, fellépése biztos, alakítása művészi, gyönyörű tiszta hangja egy pillanatra sem fáradoz, finom ízlés jellemzi játékát mindenkor. Minden énekszám után zajos tapsban tört ki a közönség, dicsérve a fiatal művészt, ki minden héten creál egy-egy nagy szerepet.

Mihályi gyönyörűen énekel, nagyon szépen játszott. Ferenczy ma egyikét aratta legszebb sikereinek. Nem improvizált sokat és csepegt sem tulzott. Harmadik felvonásban igazi cabinet alakot csinált saerepéből és ma még szépen énekelte is. Epizod szerepében igen jó volt Lomnicziné és elég ügyes volt Virágháti is.

A zenekar ma csak egyszer botlott meg egy rövid pillanatra, különben jól működött és különösen szépen érvényesült az oboa. Ugy látszik ügyes muzsikust kaptunk az oboistában.

1032 szám 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. járásbírótság 1898 V. 1592/1 számú végzése által Klein Jakab

csantavéri lakos s javára Balassa István szabadkai lakos ellen, 850 frt. kr. tőke ennek 1898 évi október hó 1. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 46 frt 85 kr per költség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság felülfo-galt és 301 frt 50 kr-ra becsült kocsit, lovak, sertések, csöves kukorica és kükorica goréből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek az 1898. V. 1592/5 sz. ki-küldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis zobnaticza puszán 38 hsz a leendő

eszközlésére 1899-ik év január hó 20-ik napjának délelőtti 10 $\frac{1}{2}$ órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igé-ronék becsáron alul is eladottni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz 108. §-ában megállapított fel-tételek szerint lesz kifizetve.

Kelt Szabadkán, 1899. évi Január 4-én

Bende Ignác,

kir. bírósági végrehajtó

Mlinerits János

ELSŐ SZABADKAI

TEMETKEZÉSI VÁLLALATA

Deák-utca, Joó Dezső-féle ház.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy a már 20 év óta legjobb hírnévnek örvendő Első Szabadkai Temetkezési vállalatomat a mai kor igényeinek megfelelőleg tetemesen megújítottam és megnagyobbítottam hogy mindenrendű temetésnél a legszebb izlésnek pontosan és szilárdan megfelelhessenek. Amidőn ezt bátor vagyok közhírré tenni, egyuttal feleltem, hogy az eddigi olcsó és szótól árakból 10%-tól 25%-ig lecsökkentem és kérem előforduló esetben engem becses bizalmával megtisztelni, hol úgy a minták mint a legolcsóbbra szabott árak a n. é. közönség rendelkezésére állanak.

Az eddig irántam tanusított bizalmáért köszönetet mondom, kérem ezt irántam jövőben is fenntartani. Temetések 10 firtól fölfelé 600 firtig minden árban.

MLINERITS JÁNOS.

Kiváló tisztelettel

Nagy Képes Világtörténet

Képes diszmu a művelt közönség számára.

ÁLDÁSSY ANTAL, BOROVSZKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF, GOLDZSIHER IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR

közreműködésével szerkeszti

MAR CZALI HENRIK

Mintegy 2500 szöveggel, 500 műmelléklettel, 60 színes mülappal 50 történelmi térképpel, 8500 szövegoldallal.

A Nagy Képes Világtörténet célja.

Jelen munkával az első világtörténelmi mű jelenik meg magyar nyelven. Terveben, céljában, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás. A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az életkönyvet, a világtörténelmet. Nemzeti művelődésünkre nézve fontos mozzanat ez. Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykorú vagy korhű ábrázolások lesznek. Képes mellékletei, történelmi térképek, a szöveg küsz nyomott rajzokkal és írásmásolatokkal a Világtörténet egy olyan kicserített múzeumot nyújtanak az előfizetőknek, a mintót a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy európai múzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból, építészeti emlékekről egybegyűjtött és a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk kivül emelik a mű becsét, az egésznek művészi értékét adnak.

Ez a tizenkét kötet a legfényesebb magyar könyvek közé tartozik. Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltségének tanítója barátja, tanácsadója, minden uri háznak ékessége legyen. A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy, magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.

Révai Testvérek

irodalmi intézet részvénytársaság.

Megjelenik tizenkét kötetben

famentes, tehát soha meg nem sárguló papíron.

Egy-egy kötet ára rendkívül díszes félbőr-kötésben, bőrháttal és vászontáblával

8 frt.

Minden négy hóban egy-egy kötet jelenik meg.

Megjelenik füzetes kiadásban is

240 füzetben.

Több füzet semmikép sem lesz.

Hetenkint egy füzet fog közrebecsáttatni.

Egy-egy füzet ára

30 kr.

A füzetes kiadásos díszes be-kötésű táblák szállítottnak.

A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

a) Füzetes kiadásban hetenkint 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvtárságnál.

b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 firtával

a) kötetenkint utánvétellel bérmentve,

b) havi 1 firt 50 kros részletfizetéssre.

* A rendelések a helyi könyvtárakhoz vagy alulírt kiadóhoz intézendők.

Tájékoztató képes prospektust

vagy mutatóványfüzetet

ingyen és bérmentve

küld a mű kiadóhivatala

Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.

Előfizető gyűjtők sziveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.